

2020. április 21., kedd

Nézz szembe az igazsággal!

„A halló fület és a látó szemet egyaránt az Úr alkotta.” (Példabeszédek 20:12)

Egyszer megkérték Dr. Howard Hendrickset, a gyülekezetnövekedés szakértőjét, hogy állapítsa meg egy bizonyos gyülekezeetről, vajon miért csökken folyamatosan a létszáma. Miután több héten át részt vett istentiszteleteiken, találkozott a vezetőséggel, és ezt mondta nekik: „Építsetek a templom köré kerítést, és a kapunál szedjétek belépődíjat, hogy azok, akiket érdekel, megnézhessék, milyen volt egy gyülekezet az 1950-es években!” Másként fogalmazva: reménytelenül le vagytok maradva!

Amikor az énünk forog kockán, amikor rólunk van szó, hajlamosak vagyunk arra, hogy szépítsük a dolgokat, és figyelmen kívül hagyjunk minden ellenkező bizonyítékot. Ez azonban nagyon veszélyes, mert idővel már nem is látjuk, hogy valójában mi az igazság.

A jó vezetők azonban nem így járnak el, hanem fáradhatatlanul keresik az igazságot. Gyökerestől kiirtják a félretájékoztató híreket, és nem jutalmazták azokat, akik ilyeneket terjesztenek. Ezzel átlátható, őszinte környezetet teremtenek, ahol valóságosan felismerhető, hogy mi zajlik. Ennek biztosítására ők maguk is így élnek, a következő hét parancsolat szerint:

- 1) Ne tetsess!
- 2) Ne hunyd be a szemed!
- 3) Ne túlozz!
- 4) Ne lódd le a rossz hír hozóját!
- 5) Ne bújj el számok és statisztikák mögé!
- 6) Ne utasítsd el az építő kritikát!
- 7) Ne szigetelődj el!

Veszélyes vizeken evez az, aki fejlődésre törekszik, miközben a valóság előtt behunyja a szemét; egy darabig talán működik, de végül biztosan elsüllyed! Akár az iskolai, akár az osztály, akár a személyes életedről van szó, nézz szembe az igazsággal, bármennyire fájdalmas is! **Ha pedig nem tetszik, amit láatsz, kezdj el változtatni rajta!**

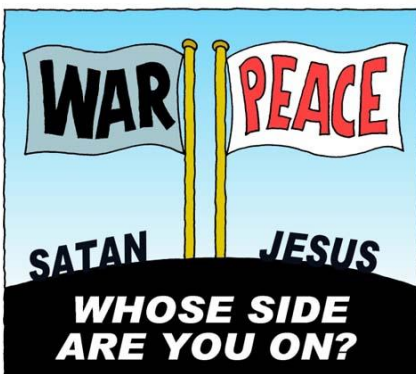
maiige.hu

- Próbáljátok a 7 parancsolatot átbeszélni, mit jelent ez a család életében, személyes helyzetekben!

2020. április 22., szerda

„Ne mondd: Megfizetek a rosszért! Reménykedj az Úrban, ő megsegít téged.”

Példabeszédek 20,22

BESZÉLGESSÜNK:

- Szoktatok-e bosszút állni? Miért? Mikor? Milyen helyzetekben?
- Milyen érzés megtenni? Megnyugodtok utána?
- Milyen érzés marad bennetek, amikor nem tudtok/nem akartok bosszút állni?
- Milyen más lehetőség van a kezekben?

Ha valaki megbánt, akár fizikailag, akár érzelmileg, **döntést kell hoznod.** Használhatod az energiádat arra, hogy helyreállj vagy arra, hogy bosszút állj. Egyszerre azonban nem teheted mindkettőt.

Hogyan tudod megállni, hogy ne légy te is durva, amikor más az veled? Hát **nyomd meg a szünetgombot!** Igen-igen! Állítsd meg az életed szalagját egy pillanatra, és gondolkodj, mielőtt cselekszel!

TANULSÁGOS TÖRTÉNET – FELSŐS

Dermell Reed Kelet-Oakland egyik legdurvább környékén nőtt fel, 7 testvér közül negyedikként. A Reed családban még soha senki nem végezte el a középiskolát, és úgy nézett ki, hogy nem is Dermell lesz az első. A fiú nagyon bizonytalan volt a jövőjét illetően. A családja sokat küszködött. Az utca, ahol lakott tömve volt bandákkal és kábítószer-kereskedőkkel. Képes lesz valaha kikeveredni innen?

Tizenegyedikes korában egy csendes nyáréjszakán hirtelen lövéssorozatot hallott.

- „Itt mindennap lehet lövéseket hallani, úgyhogy nem törődtem vele” – emlékezett vissza Dermell.

Hirtelen egy barátja rontott be az ajtón, lábán golyósérüléssel. Kiabálni kezdett, hogy Dermell kisöccsét, Kevint lelőtték egy elhaladó kocsiból, és meghalt!

„Sokáig borzasztó dühös voltam. Rettenetesen fájt, hogy elvesztettem valakit és soha nem láthatom már az életben – magyarázta Dermell. Kevin csak 13 éves volt. És egy piti kis utcai balhé miatt lőtték le. Nem lehet elmondani mit éltünk át. Zuhanórepülés volt az egész család számára.”

Dermell ösztönös reakciója az volt, hogy megöli a gyilkost. Ezt látta egyetlen lehetőségnek, hogy megtorolhassa öccse halálát. Bár a rendőrség még nyomozott a tettes után, Dermell tisztában volt vele, hogy ki az. Pár héttel Kevin halála után egy frissen szerzett pisztollyal elindult, hogy bosszút álljon Davisen, öccse gyilkosán.

„Sötét volt. Davis és haverjai nem láttak engem. Ott ült egy padon, dumálgatott, röhögcsélt, jól érezte magát, és ott voltam én, 15 méternyire tőle egy kocsni mögött kuporogva, töltött pisztollyal a kezemben. Ott guggoltam, és gondolkodtam: csak meg kellene húznom ezt a ravaszt, és megölhetném a tesóm gyilkosát!”

Komoly dolog! Ezen a ponton azonban Dermell megnyomta a szünetgombot, és képzeletét használva átgondolta jövőjét.

„Magamra és az életemre gondoltam. Még ha csak másodpercekre is, de mérlegeltem a lehetőségeimet! Végigvettem, mennyi esélye lehet annak, hogy elmenekülök, és sosem kapnak el, hiába nyomoz a rendőrség Davis gyilkosa után. Aztán eszembe jutott, amikor Kevin elkísért a focimeccseimre. Mindig azt mondta, hogy profi leszek. A jövőmre gondoltam, arra, hogy fősulira megyek. Arra, hogy mit akarok kezdeni az életemmel.”

Dermell egyszerre meghallotta a lelkiismerete hangját:

„A kezemben tartok egy pisztolyt, remegek, és azt hiszem, a jobbik felem azt mondja, hogy most menjek haza, aztán meg suliba. Ha bosszút állok, eldobom magamtól a jövőmet. Nem lennék jobb, mint az a fickó, aki lelőtte a tesómat”

Dermell sikeresen leérettségizett, s 5 év múlva Dermell lett a főiskola fociosztályára, és megszerezte a diplomát.

Észreveszed-e a történetben, milyen eszközök segítették Dermellt dönteni?

1. ÖNTUDAT – amikor megállítom egy pillanatra az eseményeket!
2. LELKIISMERET – ami segít eldönteni mi a jó, mi a rossz!
3. KÉPZELET – új lehetőségek elképzelése.
4. SZABAD AKARAT – lehetőségünk van választani, változtatni!

„Ne mondd: Megfizetek a rosszért! Reménykedj az Úrban, ő megsegít téged.”

Példabeszédek 20,22

Sean Covey: A kiemelkedően eredményes fiatalok 7 szokása

2020. április 23., csütörtök

„Lehet bőven arany és gyöngy, de legdrágább kincs az okosan beszélő száj.”

Példabeszédek 20,15

Az arany és a drágagyöngy minden időben nagy értékkel bírt. Ma is így van ez. Van azonban még ezektől is drágább kincs: az okosan beszélő száj. Salamon király már csak tudhatja, hiszen aranyban (és valószínűleg gyöngyökben is) dúskált. Mégis azt mondja, hogy az okosan beszélő száj ezeknél többet ér. Vajon hányszor nyitjuk okos beszédre a szánkat? S hányszor lenne jobb inkább hallgatni, mint szólni? Egyáltalán milyen az okos beszéd? Jézusi indulatú, Isten akarátára figyelő, másoknak ártani nem akaró... Kívánom, hogy többnyire így szóljunk egymáshoz és egymásról!

Egy férfi éveken keresztül gyűjtött egy új Mercedesre. Végül a sok munka és félretett pénz elhozta a várva várt pillanatot. Nagy örömmel és izgalommal hajtott hazafelé, hogy családjának és barátainak is megmutassa az új „álomautót”. Útközben megállt, hogy betérjen az egyik barátjához. Könnyedén talált parkolóhelyet: rükvercbe kapcsolt, és nagy lendülettel tolatni kezdett, amikor hallotta, hogy egy kő koppan az új autóján. Hirtelen lefékezett és kiszállt. Láttá, hogy egy kisfiú dobta meg, s ezzel máris megsérült kocsiján a gyönyörű fényezés.

A férfi - önmagából kikelve - így kezdett el üvöltözni:

„Normális vagy, te kölyök? Nincs neked eszed? Ha majd jól elverlek, el fog menni a kedved az ilyen örültségektől, hogy mások kocsiját kővel dobáld!”

„Bácsi, kérem, ne haragudjon!” - kérlelte a fiú.

A férfit annyira elöntötte a düh, hogy nem is figyelte, mi történik körülötte. A fiúcska így folytatta:

„Elnézést, nem tehettem mást! Túl messze voltam öntől, hogy meghallja a hangomat. Csak így állíthattam meg, hogy ne tolasson tovább.”

Ekkor látta meg a férfi, hogy a kocsija mögött egy tolószéssel felborult gyerek fekszik a földön.

„Ő a testvérem. Egyedül előrement a tolószéssel, de túl gyorsan gurult, és a járda szélén felborult, pont az ön kocsija mögött. Muszáj voltam megdobni, hogy megállítsam.”

Ekkor a férfi nagyon elszégyellte magát, és segített visszatenni a fiút a tolóskocsiba.

Az eset után a kocsin soha nem csináltatta meg a fényezést. Az megmaradt emlékeztetőnek: hogyha megdobnak kővel, talán azért van, hogy a figyelmünket felkeltsék, nehogy valami nagy bajt csináljunk.

Jézus halk, szelíd hangon szól a mi szívünkhöz és lelkünkhöz. Néha nincs időnk meghallani, vagy túl elfoglaltak vagyunk, hogy figyeljünk Őrá. Néha meg kell, hogy dobjanak kővel ahhoz, hogy körülnézzünk, mi is folyik az életünkben, kik vesznek körül minket, milyen döntéseket hozunk, mi az, amit éppen véghez akarunk vinni, stb.

Ez a te döntésed: figyelsz a halk, szelíd hangra, vagy megvárod, míg megdobnak kővel?

2020. április 24., péntek

„Tisztességére válik az embernek, ha távol tartja magát a versengéstől, de aki bolond, az belekeveredik.”

Példabeszédek 20,3

- Mit jelent számotokra ez a szó: versengés?
- Mikor szoktunk készletet érezni a versengésre?
- Milyen érzésekből fakad? (irigység...)
- Mondj példát arra, mikor árthat a közösség tagjainak a versengés!
- Mi a különbség a versengés és a csapatszellem között?
- Miért mondja a Biblia, hogy az, aki versengésbe keveredik, az bolond?

Ott van bennünk az az ösztönös vágy, hogy legyőzzük a másikat, hogy felé kerekedjünk, hogy minket vegyenek észre, és mi legyünk a középpontban. Már az óvodás elkezd a játékokkal, majd az iskolás folytatja a ruhákkal, táskákkal vagy a cipőkkel. Versengünk az élményeinkkel, a tehetségünkkel. De valóban jobbá leszünk azáltal, hogy versengünk?

Nézzünk rá egy példát!

Magyar népmesék: A mezei nyúl és a sün

<https://www.youtube.com/watch?v=t09iMZwgBdk>

Szöveggel:

Egyszer egy szép nyári napon künn a mezőn találkozott egy mezei nyúl egy sündisznóval. A mezei nyúl bosszantani kezdte a sündisznót. Azt mondja neki:

- Te sündisznó, ezekkel a horgas lábakkal hogy mersz te megindulni, hogy is tudsz te menni?

A sündisznó nem hagyta magát, visszavágott szóval:

- Én ezekkel a horgas lábaimmal jobban tudok futni, mint te azokkal az egyenesekkel!

Azt mondja a nyúl:

- Én azt nem hiszem.

- Na, ha nem hiszed, akkor fogadjuk le.

Hamar lefogadták. Csináltak egy nagy fogadást ketten. Mikor kész volt a fogadás, akkor azt kérdi a nyúl a sündisznótól:

- Na, mikor futunk?

Azt mondja a sündisznó:

- Holnap reggel, mikor a nyolcórás vonat megy.

Azt mondja a nyúl:

- Miért nem most?

- Azért, mert haza kell mennem, hogy egyek. Holnap reggel nyolc órakor ebbe a pontos helybe legyünk mind a ketten.

Na, a sündisznó hazament. Otthon a felesége várta az étellel. Miután megvacsoráztak, hát elmesélte a feleségének, ami történt:

- Ni te, én fogadtam a nyúllal, hogy én jobban tudok futni, mint ő.

Azt mondja a felesége neki:

- Ne számárkodj, hát hogy tudnál te jobban futni, mint a nyúl?

- Hagyd csak el te, majd kiokoskodjuk!

Másnap reggel felkeltek, megreggeliztek, s kimentek a mezőre. De nem arra a föld végére mentek, ahol kellett, hogy találkozzanak a nyúllal, hanem a másik végére; ott a feleségét a sündisznó beállította az egyik barázdába. Azt mondta neki:

- Amikor a nyúl a másik barázdán ideér, akkor te jó előre kiálts: "Én már itt vagyok!"

Akkor a sündisznó elment a földnek a másik végére, a találkozott a nyúllal.

- Szervusz, nyúl koma!

- Szervusz, sündisznó koma!

- Eljöttél?

- Eljöttem!

- Na, hát futunk?

- Futunk.

- Na de hogy futunk, hogy jobb legyen? - kérdezte a mezei nyúl.

Azt mondta a sündisznó:

- Én futok az egyik barázdában s te a másikban. hogy ne akadályozza egyik a másikat a futásban.

- Helyes, jól van.

A nyúl megállott az egyik barázdában, a sündisznó a másikban.

Akkor a sündisznó azt mondta a nyúlnak:

- Én számolok egy-kettő-hármat, s mikor a hármat mondom, elrugaszodom.

S a sündisznó olvasott:

- Egy, kettő, három!

Akkor mind a ketten nekirugaszkodtak, de a sündisznó csak kettőt ugrott, s lebújt a barázdába. De a másik sündisznó ott volt a másik végében a földnek, s mikor a nyúl odaért, akkor rákiáltott:

- Én már itt vagyok!

Akkor azt mondja a nyúl:

- Nem volt jó, még egyszer futunk!

Akkor visszafordultak, s kezdtek visszafelé futni, de az a sündisznó is csak kettőt ugrott, s lebújt. A nyúl tőle telhetőleg futott, úgy, hogy annál jobban még nem futott soha. Mikor a föld végéhez érkezett, a másik sündisznó azt kiáltja:

- Én már itt vagyok!

- Nincs jól, még egyszer futunk!

Visszafelé is megfutamodtak. A sündisznó lebújt, a nyúl pedig futott tőle telhetőleg. Mikor érkezett a másik végére a földnek, a másik sündisznó szintén kiáltja:

- Én már itt vagyok!

- Nincs jól - mondja a nyúl -, még egyszer futunk, negyedszer.

Na, de a nagy futásban megreszketősült a nyúl lába, és a föld közepénél elesett, nem bírt továbbmenni. A sündisznók pedig lekacagták a nyulat, övék volt a nyereség. Hazamentek nagy kacagva, s máig is élnek, ha meg nem haltak.